

LA nit és un palau a la teva mesura,
ànima en vetlla, vasta com cap arquitectura.
Tota distància cap al teu interior
—llunyanies de pau, —llunyanies d'amor.

L'infinit ha tancat els ulls, i sent, als polsos,
un batec suavíssim, fet dels somnis tan dolços
que eleva en aquesta hora la vida d'aquest món.
Un trèmul pes d'estrelles descendeix al seu front.

Tanca també tu els ulls i adorm-te en la pau elara,
ànima en vetlla, ànima en servitud encara;
i escolta bategar, com en somnis, dins teu,
el repòs de la mort, el silenci de Déu.